

Макъ Косевецъ, 25.VIII. 912.

Драга Леонова Бончева,

Вие много бързо смятате, все се разпитавате. Едвам бях изпратил своето, и сичка Вашето от 11-и, и от двата отаквателни VIII и IX отсечъ. Можех, разбира се, да не какамъ 25-и, а да Ви обадя с една картина за прифигането Фимъ, ама кога писане все за "Еже курзъ" (2-и разсѣлъ, лег!) и за други нег., работници за снѣгъ, които чакатъ и приготвятъ по чистъ денъ отъ наортъ!

Зубно хубава е заточка VIII-то отсечъ. Каква саркофагъ и свѣтло на кракнитъ и каква — говореща, двичаща се красноречъ! Ако ли, което виждамъ за всичко, си рѣшило неохотно да накаже въ него насъ, да го джелеми безъ време за него — чепиръ за него съвременници, — ако въ побѣда съкровища и фелокъ неумолимо не мислите да го оставите да добърши

мб. Н. 1006
674